

Cuvânt de început

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul...” (Ioan 1, 1).

Noi cei care suntem slujitori ai lui Dumnezeu, suntem în același timp și slujitori ai Cuvântului. Un binecunoscut proverb spune: „vorba zboară, scrisul rămâne”. Acesta ne-a făcut să gândim că este de folos pentru cei care vor să primească pe Dumnezeu-Cuvântul în inimile și casele lor și luând aminte la truda și osteneala înaintașilor noștri, să avem și noi o foaie religioasă de informare pentru enoriașii noștri - o cale de a intra cu un cuvânt de învățătură, un sfat duhovnicesc, o pildă a sfinților părinți în casele și în sufletele tuturor. Văzând rezultatele bune care le-a adus acest proiect în cadrul altor parohii botoșănene, am pus hotărâre să lucrăm pentru cultivarea „pământului celui bun” care să aducă „roadă însuțită”. Nădăjduim că înțelepciunea lui Dumnezeu se va revărsa și asupra noastră, a tuturor celor care se vor osteni pentru această lucrare sfântă și scopul pe care ni l-am propus să fie atins.

Doamne ajută! **Preot Mihai Marian Macuc**

Despre mântuire

† Toată grija noastră trebuie să fie cum să ne curățim sufletul, cum să îl modelăm după voia lui Dumnezeu, cum să facem să intrăm în rai. Mântuirea sufletului nostru nu este o joacă. Nu ne putem juca cu sufletul nemuritor.

† Suntem muritori și suntem în trecere pe pământ, și într-o zi vom pleca la cele veșnice, la Dumnezeu.

† Când nu avem mângâiere dumnezeiască, sufletul nostru nu își găsește odihna în nici un fel, căci lucrurile materiale sunt străine de firea lui. Prin urmare, când sufletul omului se obișnuiește cu cele ale lui Dumnezeu, prin rugăciune și viață virtuoasă, atunci simte mulțumire și siguranță, și îl simte pe Dumnezeu înlăuntrul său.

† De aceea trebuie să ne îngrijim permanent să curățim trupul nostru, să izbăvim conștiința noastră de legăturile nevăzute ale păcatelor și atunci, cu harul lui Dumnezeu, vom reuși lucrul care trebuie.

† Să lăsăm grija traiului nostru și să ne preocupăm de cum să lucrăm sufletul nostru și să îl facem rodnic în fața lui Dumnezeu, căci moartea ne așteaptă. Alt drum nu există. Toți vom trece pe acolo. Să ținem cont de asta, că fiecare dintre noi va muri și va trece pe la tribunalul ceresc.

† Nu avem nimic în stăpânirea noastră, nici măcar sinele nostru nu-l stăpânim. Toate sunt nesigure, toate atârnă de un fir de ață, căci putem să le pierdem pe toate, și după moarte... Să cerem în rugăciunea noastră ca Dumnezeu să ne dea pocăință, întoarcere și sfârșit bun, și să primim răspuns bun înaintea Marelui Judecător.

Instalarea preotului paroh, 7 iulie 2019

„Orice păstor, fiind luat dintre oameni, este pus pentru oameni, spre cele către Dumnezeu, ca să aducă daruri și jertfe pentru păcate” (Evrei 5, 1).

Duminică, 7 iulie 2019, Biserica noastră a fost arhiplină. Enoriașii, mici și mari, l-au primit cu flori și dragoste pe noul preot paroh, Marian Macuc, fără a neglija însă bucuria că vor rămâne în continuare în mijlocul lor și ceilalți doi preoți slujitori, Gheorghe Andrișescu și Eugen Vornicu, care timp de 30 de ani au scris pe suflute, cuvintele lui Hristos. În veșminte de sărbătoare, cinci preoți au slujit Sfânta Liturghie: Gheorghe Andrișescu, Marian Macuc, Constantin Macuc, protopop de Săveni, Manuel Domeanu. Alături de aceștia a fost prezent în mijlocul credincioșilor și părintele arhimandrit Nicodim Petre, consilierul Sectorului de Misiune. Statistică și Prognoză Pastorală al Arhiepiscopiei Iașilor, care a supervizat evenimentul. Răspunsurile la strană au fost date de corul bisericii, la care s-au alăturat vocile enoriașilor care au înălțat rugăciuni către Dumnezeu cu bucurie evidentă. După Sfânta Liturghie, a

avut loc instalarea preotului paroh, părintele Marian Macuc de către P.C. protopop

Lucian Leonte. A fost prezent la acest eveniment și arhimandritul Ioan Harpa, starețul Mănăstirii Popăuți. Preotul Marian Macuc a obținut cea mai mare notă la examenul organizat de Mitropolia Moldovei și Bucovinei pentru ocuparea unui post de preot în mediul urban. În cuvântul său plin de profunzime duhovnicească, părintele protopop Lucian Leonte, a insistat asupra talentului părintelui Marian Macuc de a zidi biserică vie într-un fel unic, arătând că spiritul său tânăr nu are odihnă când vine vorba de misiune în sprijinul oamenilor și a lui Dumnezeu. „Un preot paroh tânăr nu înseamnă doar o înnoire, ci și o expresie a grijii lui Dumnezeu și a ierarhilor de credincioșii din parohiile noastre. Dumneavoastră, enoriașii, ați câștigat un preot cu mare dăruire pentru slujire, pentru biserică și realizări frumoase”, a mai spus părintele protopop. Un cuvânt pătrunzător a avut și părintele arhimandrit Nicodim Petre. Acesta a asemănat Biserica cu o corabie și a dat asigurări enoriașilor că va călători foarte bine cu preotul Marian la cârmă. Apoi a mulțumit preoților Gheorghe Andrișescu și Eugen Vornicu care, timp de 30 de ani au avut grijă de Biserica Pacea. „Să-l primiți pe părintele Marian ca pe un frate”, a spus părintele arhimandrit Nicodim.

„Păstorul cel bun își pune sufletul pentru oile sale” Ioan 10, 11

Istoricul Parohiei Pacea

Cimitirul de stat „Pacea” au luat ființă în anul 1906 în urma gestului boierului Mihail Hermeziu, care a donat o mare suprafață de teren pentru al doilea cimitir al orașului. Cimitirul existent, „Eternitatea”, datând din anul 1880, nu făcea față la toate decesele, iar cimitirele comunităților etnice din Botoșani (armenii, lipovenii, evreii), nu primeau spre înhumare creștini ortodocși. Pentru oficierea parastaselor pentru cei adormiți, s-a început construcția unei biserici din fondurile societății civile. Până în anul 1980, biserica a fost folosită drept capelă a cimitirului. În acest an, 1980, Cimitirul „Pacea” a intrat în administrarea Primăriei

municipiului Botoșani, capela a devenit biserică parohială primind hramul „Nașterea Maicii Domnului”. Astfel a luat ființă parohia „Pacea”, paroh fiind numit preotul Ieremia Teodor. Între anii 1982-1984, Biserica a fost mărită, adăugându-se turla cea mare. În anul 1987 a fost transferat de la parohia Călinești, în postul de preot II, părintele Eugen Vornicu. Preotul Ieremia Teodor a trecut la cele veșnice în acest an, 1987. În anul 1989, a fost numit preot I la parohia „Pacea”, părintele Gheorghe Andrișescu, venit prin transfer de la parohia „Uspenia”. În anul 1990, au început lucrările de extindere și de pictare a bisericii și s-au terminat în anul 1993. Pictura a fost executată în tehnica „tempera” de către pictorul Vasile Buzului din București. Biserica „Nașterea Maicii Domnului” a Parohiei

„Pacea” a fost sfințită în data de 11 iulie 1993, de către Înaltpreasfințitul Mitropolit al Moldovei și Bucovinei de atunci, Daniel, actualul patriarh al Bisericii Ortodoxe Române. Alături de Înaltpreasfinția Sa au participat la slujba de sfințire P. C. Părinte Protopop Lucian Leonte și un impresionant sobor de preoți. Cu acest prilej, preoții slujitori Gheorghe Andrișescu și Eugen Vornicu au primit distincția de „iconom stavrofor”. Începând cu data de 7 iulie 2019, postul de preot paroh a fost ocupat prin concurs de către părintele Mihai-Marian Macuc de la Parohia Manolești Vale, deoarece părintele Gheorghe Andrișescu a ieșit la pensie. Parohia „Pacea” din municipiul Botoșani este în prezent comunitatea enoriașilor responsabili, a creștinilor ortodocși practicanți, prezenți la toate manifestările și activitățile vieții creștine. Iar în Biserica „Nașterea Maicii Domnului” a acestei parohii se pot săvârși toate slujbele și ierurgiile care țin de viața și necesitățile creștinului: botezuri, cununii, înmormântări, Sfânta Liturghie, Utrenia, Vecernia, Sf. Maslu sau cateheze pentru credincioși.

RUGĂCIUNEA STĂRUITOARE

† Cuvânt la Duminica a patra, Vindecarea slugii sutașului

Prin rugăciune putem vorbi direct cu Dumnezeu, Părintele nostru ceresc, Care este gata să ne răspundă și să ne ajute. În Sfânta Evanghelie avem exemple când oamenii au cerut ajutor la Hristos și El le-a răspuns: cei 10 leproși; tâlharul de pe cruce (pocăit); cerșetorul orb care l-a strigat: „Fiul lui David, miluiește-mă!”, lair, care a mijlocit pentru fiica sa bolnavă. În toate aceste împrejurări, oamenii au cerut Domnului ajutor și totdeauna Domnul le-a răspuns la rugămintea lor. El nu S-a schimbat și încă aude rugăciunile noastre, pentru că ne iubește și ne poartă de grijă, fiecăruia personal. Răspunzându-ne rugăciunilor, Mântuitorul Hristos nu ne dă totdeauna ceea ce vrem, pentru că, fără să ne dăm seama, cerem lucruri care n-ar fi bune pentru noi. El ne răspunde rugăciunilor noastre în maniera Sa proprie, înțeleaptă, dându-ne ceea ce știe că va fi pentru noi cel mai bine. Noi putem să-i cerem lui Dumnezeu orice. Nimic nu este prea mic sau neînsemnat. Dar, trebuie să cerem cu credință! Rugăciunea este una din datorile fundamentale ale creștinului. De aceea, Sfântul apostol Pavel ne îndeamnă: „Rugați-vă neîncetat” (1 Tesaloniceni 5, 17). Rugăciunea este o conlucrare tainică a sufletului cu harul dumnezeiesc. Starea sufletească a credinciosului în rugăciune este de încredere, de împotrivire la chemările josnice, de mobilizare a energiei noastre spre Dumnezeu, de încadrare a voinței proprii în voința lui Dumnezeu. Viețuirea în rugăciune întărește credința în prezența și în existența lui Dumnezeu. Domnul ne spune: „Pe toate câte le veți cere, rugându-vă cu credință, le veți primi” (Matei 21, 22). A te ruga cu încredere înseamnă a avea inima și nevinovăția unui copil care se lasă cu totul în seama celui ce l-a născut. A te ruga cu nădejde înseamnă a avea convingerea că Înțelepciunea divină îți va răspunde cum cunoaște ea că poți fi ajutat mai bine. De multe ori, răspunsul Tatălui ceresc poate să nu ne placă sau rezultatul rugăciunii poate să fie contrar la ceea ce am cerut. Cu toate acestea, cu Stăpânul Cel veșnic niciodată nu suntem în pagubă. Rugăciunea bine făcută săvârșește minuni; ea coboară pe Dumnezeu în mijlocul nostru și înalță sufletul credinciosului către El. Este o minune ce o putem săvârși zilnic, plecând genunchii, împreunând mâinile și înălțând privirea și cugetul spre Domnul. Fără legătura constantă cu Dumnezeu, prin rugăciune, viața credinciosului își pierde frumusețea și prospețimea, făcându-și loc în ea trândăvia și nonsensul. Rugându-ne cu credință, devenim mai buni, mai înțelegători, mai umani. Gândurile se înalță, inimile se purifică, ne simțim ca frații și o binefăcătoare pace se așează între noi. Prin rugăciune, dobândim ajutorul lui Dumnezeu, Care alungă duhurile rele și risipește gândurile necurate. Prin rugăciune, ne întâlnim cu Dumnezeu, bolile ni se vindecă și păcatele ne sunt iertate. Rugându-ne regulat, avem posibilitatea să primim de la Dumnezeu nenumărate daruri și binecuvântări. Când rugăciunea va deveni marea respirație a sufletului nostru, atunci va fi ca un minunat medicament care face să se liniștească durerile și necazurile vieții. Dacă ne plecăm genunchii la rugăciune, avem certitudinea că Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă în Iisus Hristos, Mântuitorul. Amin.

